

Aan het College van Bestuur van de Erasmus Universiteit en de Rector Magnificus en de
Secretaris van de Universiteit
Mw. dr. J.C.M. van Eijndhoven, voorzitter College van Bestuur
Prof.dr. S.W.J. Lamberts, Rector Magnificus
Mr. H.P. Patoir, Secretaris van de Universiteit
Postbus 1738
3000 DR Rotterdam
cvb@eur.nl
cc. professores Mackenbach en Van der Maas

Betreft: in reactie op uw brief van 17 januari 2005 (kenmerk CvB/206.602) n.a.v. mijn brief van
23 december 2004 t.a.v. mijn verzoek tot instelling van een onderzoek en schorsing van decaan
FGG en afdelingshoofd MGZ voor de duur van dit onderzoek, zulks n.a.v. de weigering van de
decaan FGG d.d. 16 december 2004 om een melding d.d. 30 juli 2004 van een vermoeden van
een misstand t.a.v. de wetenschappelijke integriteit in behandeling te nemen (de kwestie van het
seminar van prof. dr. W. van de Ven over de stelselherziening in de gezondheidszorg)

26 januari 2005

Geacht College van Bestuur, Rector Magnificus en Secretaris van de Universiteit,

Mijn dank voor uw antwoord van 17 januari 2005. Helaas moet ik het volgende melden:

(1) Volgens het LOWI kan de decaan geen vertrouwenspersoon zijn

De Notitie Wetenschappelijk Integriteit van het LOWI (KNAW notitie-20011082.pdf, zie
http://www.know.nl/cfdata/adviesraden/adviesraden_detail.cfm?orgid=690.) p10 stelt:

“De functie van vertrouwenspersoon is onverenigbaar met die van lid van het (College
van) Bestuur, faculteitsdecaan, directeur van een onderzoekschool of onderwijs- of
onderzoekinstituut.”

U stelt in uw brief van 17 januari 2005:

“Wat de vertrouwenspersoon betreft: als zodanig is - ingevolge de door ons vastgestelde
EUR-richtlijn wetenschappelijk wangedrag uit 1997 - de decaan van iedere faculteit
aangewezen.”

Mijn indruk is dat hier iets niet klopt en ik vraag u gaarne om opheldering.

(2) Mijn melding aan u is wel degelijk ontvankelijk

Waar ik in het vervolg spreek over de “richtlijn” verwijs ik naar de “richtlijn betreffende
wetenschappelijke integriteit” welke op 31 oktober 1997 door uw College van Bestuur van de
Erasmus universiteit (EUR) is vastgesteld, kenmerk CvB / 145.735, en welke ook voor het
Erasmus MC geldt. Hierboven verwijst u naar een richtlijn “wangedrag”, ik veronderstel dat u
dezelfde richtlijn bedoelt.

De richtlijn spreekt over “personen, op welke wijze ook verbonden” aan de EUR met een wetenschappelijke functie. U erkent dat professor Mackenbach en Van der Maas bij u “onbezoldigd” in dienst zijn: derhalve is de richtlijn op hen van toepassing.

Conform het reglement van het LOWI kunnen zowel internen als externen een melding doen.

Mijn melding van 23 december 2004 is een **nieuwe melding aan u** en niet de oude melding van 30 juli 2004 aan de decaan FGG en het bevoegde gezag van het Erasmus MC. U verwijst naar de juridische overwegingen van de BAC van het Erasmus MC t.a.v. die oude melding maar deze juridische overwegingen zijn voor u niet van toepassing omdat het nu gaat om **een toets conform de richtlijn wetenschappelijke integriteit**.

U verwijst mij voor zulke meldingen naar de decaan. Ik doe de melding aan u omdat ik dit niet aan de decaan kan doen omdat mijn verzoek juist is hem te schorsen voor de duur van het onderzoek.

Mijn melding aan u van 23 december 2004 is dus ontvankelijk.

U zult dus inhoudelijk moeten reageren en niet formeel afwijzend.

Voor iemand als u, die in de regelingen thuis bent, lijkt dit me helder. Eventueel blijft u formeel afwijzend reageren en negeert u zo uw eigen interne richtlijn zoals de decaan eerder heeft gedaan, maar dan moet ik uw nalatigheid voorleggen aan uw toezichthouder. Gaarne hoorde ik van u of het zover moet komen.

(3) Mogelijke overweging

Eventueel zou u kunnen stellen dat uw brief van 17 januari 2005 zo geïnterpreteerd moet worden:

- Mijn brief aan u van 23 december 2004 dekt artikel 2.1 van de richtlijn
- U heeft een marginale toets gedaan conform artikel 2.2 van de richtlijn. Uw verwijzing naar de BAC van het Erasmus MC zou dan de ondersteuning zijn van de gedachte dat de decaan ‘juridisch onaanraakbaar en dus wetenschappelijk correct’ heeft gehandeld en dat er ‘geen aanleiding is’ tot instelling van een onderzoek en schorsing van de decaan voor de duur van dit onderzoek.
- Uw brief van 17 januari 2005 dekt artikel 2.3 van de richtlijn, de melding van deze uitkomst van de marginale toets aan betrokkenen.

Indien u dit zou stellen, dan zou u dwalen en onzorgvuldig zijn.

Zoals u in het rapport van de BAC heeft kunnen lezen heeft de BAC zich verre gehouden van de inhoudelijke toetsing aan de wetenschappelijke integriteit. Men heeft slechts geconstateerd dat, althans volgens de BAC, op formele gronden geen beroep mogelijk zou zijn voor een kennelijke weigering een “klacht” in behandeling te nemen.

Dit laat onverlet dat het nog steeds mogelijk is om op grond van de richtlijn **aan u een toets aan de wetenschappelijke integriteit** te vragen. Dat laatste is wat mijn brief van 23 december 2004 doet. Misinterpretatie van mijn brief zou onzorgvuldig zijn.

(4) Is het ontslag een flagrante inbreuk op de wetenschappelijke integriteit ?

U vermeldt dat de BAC van het Erasmus MC het bezwaar tegen het ontslag ongegrond heeft verklaard. Dit betekent volgen u dat het ontslag géén flagrante inbreuk op de wetenschappelijke integriteit kán zijn. Zodat de decaan hier geen (vermoedelijk) wangedrag heeft vertoond.

Tja. Tja. Terwijl de BAC expliciet *niet* aan de wetenschappelijke integriteit heeft getoetst omdat de BAC onderkent dat de BAC niet kan toetsen aan de wetenschappelijke integriteit.

Mag ik u vragen: Zou het óók mogelijk kunnen zijn dat de arbeidsrechtelijke positie van wetenschappers bij nader inzien beperkt is en dat zij onvoldoende beschermd zijn tegen inbreuken op de wetenschappelijke integriteit ?

Mag ik u vragen: Zou het óók mogelijk kunnen zijn dat de bestaande richtlijn wetenschappelijke integriteit niet goed door de decaan is uitgevoerd ?

De notitie van het LOWI stelt:

“Decanen van faculteiten en directeuren van onderzoeksinstituten en onderzoekscholen dienen toe te zien op een adequate uitvoering van vastgestelde procedures en regelingen.”

Maar mij werd vanaf het voorjaar 2004 en tot aan de zitting op 8 november 2004 **verteld dat het Erasmus MC geen vertrouwenspersoon had** - terwijl mij pas op de zitting bleek dat de richtlijn bestond, van toepassing zou zijn, en dat de decaan de vertrouwenspersoon zou zijn - welke hij volgens het LOWI niet kan zijn.

In ieder geval heb ik vandaag mijn beroep bij de rechtbank ingediend:

<http://www.dataweb.nl/~cool/Thomas/Nederlands/TPnCPB/MedischEthisch/2005-01-25-Rechtbank-anoniem.pdf>

Mijns inziens kunt u met deze tekst uw voordeel doen.

Laat ik volledigheidshalve opmerken dat het oordeel van de rechter niet relevant is voor mijn melding aan u: die u in behandeling moet nemen.

Denkelijk is de situatie ook zodanig dat ik juist de uitkomst van deze melding aan u zou willen gebruiken voor de rechter, en denkkelijk moet gebruiken, om het ontslag juist weer ongedaan te maken. Mijn verzoek aan u is om dit welwillend in gedachten te houden.

Zo zou ik graag het oordeel van de vertrouwenspersoon willen horen hoe het kan dat het LOWI stelt dat ik mijn melding moet doen aan de vertrouwenspersoon die niet mijn afdelingshoofd kan zijn, terwijl de BAC meent dat ik wél “eerst met het afdelingshoofd persoonlijk in gesprek” had moeten gaan (terwijl ik reeds had geconstateerd dat zo’n gesprek zinloos was zodat ik die melding moest doen).

(5) Mijn verzoek tot een individueel raadspersoon

U interpreteert mijn verzoek tot een raadspersoon (voor mijn persoon) als iemand “die u in het doolhof van toepasselijke regels in deze kwestie kan assisteren”. Dit is onzorgvuldig.

Mijn verzoek aan u is om mijn verzoek nog eens goed te lezen.

Op zich ben ik wel blij dat u erkent dat er sprake is van een “doolhof” - een term die ik zelf nog niet gebruikt had.

Ik ben er daarom groot voorstander van dat de richtlijn wordt uitgebreid met bijvoorbeeld een artikel 2.1 (b) zodanig dat u kunt voldoen aan de vereisten van het LOWI terwijl tegelijkertijd de door u gewenste rol van de decaan behouden blijft:

“De universiteit kent een centraal meldpunt waar degene die de melding doet een individueel vertrouwenspersoon wordt toegewezen met wie de details van het vermoeden kunnen worden besproken en die kan helpen bij het formuleren van de melding ten behoeve van de decaan.”

Het gaat me dus niet slechts om de regels, maar het gaat me in de eerste plaats om iemand die door u wordt geaccepteerd als iemand **waar u naar luistert** (of waar de door u aangewezen

vervanger voor de decaan naar luistert, waar de decaan te schorsen is) en **divoor mij een welwillend oor heeft** met wie ik de details van de melding van mijn vermoeden van een misstand omtrent de wetenschappelijke integriteit kan doornemen.

Sinds **april 2004** heb ik niemand gevonden met wie ik de details van de door mij geconstateerde integriteitskwesitie(s) kan bespreken en dat komt mij bizar voor. De EUR en Erasmus MC laten zich voorstaan op de integriteit maar er valt niemand te vinden om daarover te praten. Ik doe netjes mijn melding en krijg bizarre reacties terug, zelfs een onheus ontslag, en er is niemand om e.e.a. te bespreken. In uw brief van 17 januari 2005 laat u me ook zwemmen - en misschien verzuipen. Er is een houding van 'dit komt niet voor' - maar de bedoeling van de richtlijn is juist om adequaat te reageren wanneer het vermoeden ontstaat dat er iets aan de hand kan zijn.

Eventueel is het bijzonder dat dit *mij* moet overkomen, maar, ik ben dan ook alerter dan anderen op de gevolgen van de censuur van de wetenschap door de directie van het Centraal Planbureau, en dat is een omstandigheid die mensen mij hopelijk niet kwalijk zullen nemen.

Laat ik u deze vraag stellen: zou ik nu zélf moeten proberen om met mensen contact te zoeken, met bijvoorbeeld professor Van Willigenburg, in de hoop dat zo'n persoon vrijwillig bereid is zo'n rol te spelen ?

Waarom geen oproep op het internet ? Meld u bij mij, vertrouwenspersonen in de wereld !

Waarom niet op tv ?

Waarom niet mensen in het land, en speciaal Rotterdammers die te maken krijgen met de stelselherziening in de gezondheidszorg, adviseren om u, gezien uw inadequate reactie van 17 januari 2005, voor ontslag voor te dragen, en symbolisch poppen van u met pek en veren het land uit te jagen, totdat een nieuw College van Bestuur naar mij luistert en mij een vertrouwenspersoon conform het LOWI toewijst en totdat mijn melding van een vermoeden van een misstand omtrent de integriteit van de wetenschap in behandeling wordt genomen ?

Ik huiver bij zulke alternatieve zoektochten naar een vertrouwenspersoon conform het LOWI.

Het lijkt me verstandiger dat u mij een vertrouwenspersoon toewijst.

Ik had u verzocht om mij éérs zo'n raadspersoon toe te wijzen voordat u integraal op mijn brief van 23 december 2004 gaat reageren: maar u heeft hier inderdaad weer niet naar me geluisterd.

(6) De termen “wangedrag” en “wetenschappelijke integriteit”

U spreekt over mijn “melding van (vermeend) wetenschappelijk wangedrag van het hoofd van de afdeling MGZ van het Erasmus MC, prof. dr. J.P. Mackenbach”.

Dat is een onzorgvuldige weergave.

Wat ik stel is wat ik eerder stelde:

- “hierdoor brengt Johan de integriteit van wetenschap in het geding” (mijn voorstel voor de afdelingsvergadering van 27 april 2004 tot onderzoek van de kwesitie)
- “Het ontslag laat zich alleen beschrijven als een flagrante inbreuk op de wetenschappelijke integriteit.” (Persbericht, 2 en 4 november 2004)

Uit het onderzoek kán natuurlijk blijken dat er wel degelijk sprake zou zijn van wangedrag. Ik kan dat niet uitsluiten omdat de integriteit **in het geding** is gekomen.

Wanneer de interne richtlijn wordt gelegd naast het reglement van het LOWI en de betreffende notitie, dan is de richtlijn van de EUR geneigd om “wangedrag” te zien in oppositie tot “integriteit” terwijl het veel verstandiger en juister zou zijn om, zoals het LOWI, rekening te houden met het grijze gebied waar die integriteit **in het geding** komt, zodat wangedrag materialiseert wanneer niet adequaat wordt onderzocht en zo nodig ingegrepen.

Vervolgens is het ook zo dat ik de te onderzoeken kwestie rond het seminar tamelijk vaag heb gelaten omdat de aanscherping juist in het onderzoek zal plaatsvinden. Er zijn meer betrokkenen dan alleen professor Mackenbach. Bijvoorbeeld heeft professor Van de Ven op het seminar geen antwoord gegeven op mijn vraag. Bijvoorbeeld in de nasleep heeft de decaan Van der Maas de richtlijn niet uitgevoerd. E.e.a. is in proporties te zien. Wanneer door dat onderzoek het onbegrip verdwijnt als sneeuw voor de zon, dan is er ook geen kwestie meer.

Bij de driedeling “non-integriteit, incompetentie, onbegrip” heb ik steeds die laatste mogelijkheid benadrukt en bijvoorbeeld professor Mackenbach juist tegen een verkeerde interpretatie willen beschermen. Tot mijn spijt blijkt mijn nadere karakterisering van dat onbegrip als “cognitieve dissonantie” (wat kan het anders zijn ?) niet begrepen te zijn, en heeft dat tot verdere misverstanden heeft geleid, maar, wellicht raakt men deze verdere misverstanden te boven, en begint men te beseffen dat mensen in staat zijn hun cognitieve dissonantie op te lossen door anderen te vernietigen.

In NRC-Handelsblad van 24 januari 2005 bespreekt Marjolein de Vos in haar column “Verblindings” de kwestie van de Abu Ghraib gevangenis en constateert zij meer in het algemeen (en het gaat mij om dat algemene en niet de gevangenis):

“Maar het is vooral angstaanjagend om, weer eens, te zien hoe makkelijk iemand dingen doet die niet gedaan mogen worden, zonder wérkelijk het gevoel te hebben ‘een grens over te steken’ zoals dat altijd heet, alsof er werkelijk een wachter gepasseerd wordt.”

In dit geval heeft het integriteitpunt van het seminar al aanleiding gegeven tot een flagrante inbreuk op de integriteit van de wetenschap via het ontslag.

Ik geef u dringend in overweging dat professores Mackenbach en Van der Maas niet meer in de positie geplaatst moeten worden over deze kwestie te oordelen. Hun visie moet gevraagd worden, maar het oordeel moet aan anderen voorbehouden zijn. Hun primaire attitude van waarheidslievendheid kan niet anders dan gecorrumpeerd zijn door hun wens hun zelfbeeld van integriteit in stand te houden. Vermoedelijk denken zij ‘zulke fouten maak ik toch niet’ - terwijl zij die fouten wél gemaakt hebben. Hun enige mogelijkheid om hun zelfbeeld in stand te houden bestaat eruit mij te verketteren en mijn opstelling en gedrag zwart te maken. Zij verdedigen mij ook niet tegen de arbeidsjurist van het Erasmus MC mr. Spit die mij in zijn pleitnota voor de voorzieningenrechter van 2004-10-05 in punt 7 een ‘obsessie’ toeschrijft. Met zo’n houding kan men niet langer menen dat zij open staan voor hetgeen ik te melden heb.

Voor de goede orde merk ik nogmaals op, ten eerste dat dit geen klinisch psychologische analyse van me is, waartoe ik niet bevoegd ben, maar dat ik hier het mechanisme van de cognitieve dissonantie beschrijf zoals die in de breed toegankelijke literatuur beschreven wordt, en ten tweede dat mijn verzoek tot schorsing is gebaseerd op bestuurlijke overwegingen en het concept van zuivere procesgang -*due process*.

Voor de goede orde merk ik op dat ik deze brief ook in kopie aan deze twee hoogleraren stuur zodat zij bij zichzelf te rade kunnen gaan of het inderdaad niet beter is dat zij aan de gewenste zuivere procesgang meewerken. Een aanbod van hun zijde om per direct vrijwillig terug te treden voor de duur van het onderzoek zal zeer aan het onderzoek en oplossing van de kwestie ten goede komen.

Vervolgens acht ik uw huidige reactie ook inadequaats en stel ik voor dat u zich bezint zodat ik deze kwestie niet hoeft voor te leggen aan uw toezichthouders.

Ik kan slechts benadrukken dat het zinvol zou zijn dat u verstandig zou reageren.

(7) Mijn advies tot ontslag van de hoogleraren economie

Voor de goede orde memoreer ik nog aan mijn advies van 1 januari 2005 (ontwikkeld na mijn brief aan u van 23 december 2004) tot ontslag van de hoogleraren economie, zie de link:

<http://www.dataweb.nl/~cool/Thomas/Nederlands/TPnCPB/Artikelen/AdviesOntslagHooglerarenEconomie.pdf>

Voor de goede orde meld ik dat professor W. van de Ven m.i. een hoogleraar economie is.

In dit advies vermeld ik ook het verschijnsel dat professor Mackenbach constateert dat werkloosheid (eventueel ook als gevolg van te hoge ziektekostenpremies) tot een slechtere gezondheidsverwachting leidt, terwijl hij ook constateert dat hoogleraren economie zich afzijdig houden van mijn analyse omtrent de werkloosheid.

Ter afsluiting

Er is *de facto* censuur gepleegd door wetenschappers in dienst bij de Erasmus Universiteit. Ik meld dit aan u en verzoek u dit te onderzoeken conform uw richtlijn wetenschappelijke integriteit. Zie het bovenstaande en mijn brief van 23 december 2004.

Voor nadere specificatie van mijn melding is nader overleg van me nodig met de vertrouwenspersoon van uw instelling conform het reglement van het LOWI.

Voor de goede orde merk ik op dat de kwestie ook op mijn website gedocumenteerd is, waarbij u voor lezing van de vertrouwelijke files het password [GEHEIM] moet gebruiken, via deze link: <http://www.dataweb.nl/~cool/Thomas/Nederlands/TPnCPB/MedischEthisch/index.html>

Voor de goede orde merk ik op dat ik deze brief ook aan anderen zal laten lezen en opneem in mijn archief op het internet omtrent de censuur van de wetenschap. Deze brief zelf hoeft niet vertrouwelijk te blijven omdat het er nu om gaat dát ik de melding doe en dát daar inadequaaf op gereageerd wordt.

Ten overvloede meld ik dat ik een voorbeeld hoop te nemen aan Jan Tinbergen die ooit ook aan de Erasmus Universiteit werkte. Zoals u wellicht bekend is hechtte ook Tinbergen veel belang aan werkloosheid en besteedde hij veel tijd aan het instituut van het Centraal Planbureau en de taak en plaats daarvan. Gelukkig is hem daarbij het verwijt van een 'obsessie' bespaard gebleven en ik hoop dat men mr. Spit daaraan wil herinneren. Met Tinbergen heb ik ooit ook de problematiek van de censuur van de wetenschap door de directie van het Centraal Planbureau besproken, hij achtte zoiets een belangrijke kwestie en vond dat de jongere generaties zo'n kwestie hoorden op te lossen. In uw geval gaat het nu om censuur t.a.v. de gevolgen van die CPB-censuur. Mijn opstelling is dat ik steeds overweeg dat al hetgeen ik naar voren breng ook aan hem zou zijn uit te leggen indien hij nog leefde en ook zijn warme goedkeuring zou verdienen. U heeft mijn telefoonnummer.

Hoogachtend,

Thomas Colignatus / Thomas Cool
<http://www.dataweb.nl/~cool>